

de Rechtspraak

Raad voor de
rechtspraak

Ministerie van Veiligheid en Justitie
t.a.v. mr. I.W. Opstelten
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

bezoekadres
Kneuterdijk 1
2514 EM Den Haag

Correspondentieadres
Postbus 90613
2509 LP Den Haag

t 088- 361 0000

www.rechtspraak.nl

datum 22 maart 2013
doorkiesnummer 06-18609322
e-mail voorlichting@rechtspraak.nl
uw kenmerk 332888
onderwerp Advies concept-uitvoeringswet herschikte EG-
Executieverordening

Geachte heer Opstelten,

Bij brief van 10 december 2012, met bovenvermeld kenmerk, verzocht u de Raad voor de rechtspraak (de “Raad”) advies uit te brengen over het wetsvoorstel Uitvoeringswet voor de herschikte EG-Executieverordening betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (het “wetsvoorstel”).

Met het wetsvoorstel wordt de Uitvoeringswet EG-Executieverordening uit 2003 gewijzigd in verband met de herschikking van deze Verordening. De herschikte Verordening voorziet in de afschaffing van de exequatur-procedure in burgerlijke en handelszaken. Voorts bepaalt de Verordening dat een exclusieve forumkeuze rechter voorrang krijgt en als eerste kan oordelen over zijn bevoegdheid, en dat een beslissing uit een andere Lidstaat ten uitvoer gelegd kan worden door de deurwaarder mits de beslissing vergezeld gaat van een door het gerecht afgegeven certificaat. Het certificaat dient te worden betekend aan degene tegen wie de tenuitvoerlegging zich richt.

De Raad heeft bij brief van 6 juli 2011 advies uitgebracht over het EU-voorstel tot herschikking van de Verordening.

Gehoord de gerechten, adviseert de Raad als volgt.¹

¹ De Raad voor de rechtspraak heeft op grond van artikel 95 Wet op de rechterlijke organisatie een wettelijke adviestaak met betrekking tot nieuwe wets- en beleidsvoorstellen die gevolgen hebben voor de rechtspraak. De adviezen worden vastgesteld na overleg met de gerechten. De Raad voor de rechtspraak is een adviescollege in de zin van artikel 79 en 80 van de Grondwet. Bij het opstellen van zijn adviezen beoordeelt de Raad voor de rechtspraak de voorgenomen wet- en regelgeving in het bijzonder op de gevolgen voor de organisatie en de werklust van de gerechten en op de (praktische) toepasbaarheid en uitvoerbaarheid. Rechters zijn bij de behandeling van individuele zaken niet gebonden aan de inhoud van de wetgevingsadviezen van de Raad voor de rechtspraak.

de Rechtspraak

Raad voor de
rechtspraak

datum 22 maart 2013
pagina 2 van 2

Aanwijzing met tenuitvoerlegging belaste autoriteit

Een buitenlandse partij kan volgens de herschikte Verordening de met de tenuitvoerlegging belaste autoriteit ex artikel 42 lid 1 van de Verordening benaderen zonder tussenkomst van een Nederlandse gemachtigde. In de Memorie van Toelichting wordt onder punt 4 aangegeven dat deze autoriteit de deurwaarder is. De Raad adviseert dit in de wettekst zelf expliciet op te nemen. Voor een partij die een beslissing ten uitvoer wil leggen is het van belang om zonder zich te hoeven verdiepen in het Nederlands procesrecht te weten bij welke instantie hij moet zien. Hiermee kunnen ook misverstanden worden voorkomen, bijvoorbeeld dat de buitenlandse partij denkt dat hij bij de Nederlandse rechter moet zijn.

Inschakeling advocaat

De Raad adviseert in de wettekst expliciet op te nemen dat voor de indiening van een verzoek tot weigering een advocaat ingeschakeld moet worden, dan wel in de wet een verwijzing op te nemen naar de desbetreffende bepaling in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Het is voor een partij die een verzoek tot weigering wil doen van belang om, zonder zich te hoeven verdiepen in het Nederlands procesrecht, te weten dat in Nederland indiening door een advocaat verplicht is. De indiening van een verzoek tot weigering is een laagdrempelige procedure, waarvoor een betrekkelijk eenvoudig formulier gebruikt kan worden. Door de verplichte inschakeling van een advocaat, waarvoor kosten gemaakt moeten worden, kunnen kansloze verzoeken worden voorkomen.

Verzoekschriftprocedure

Het is voor de praktijk wenselijk dat de tenuitvoerleggingsprocedure conform de herschikte Verordening zoveel mogelijk op dezelfde wijze verloopt als de tenuitvoerleggingsprocedure conform het Verdrag van Lugano 2007. De meeste advocaten komen maar een heel enkele keer met tenuitvoerlegging in EU-verband in aanraking en dan moet de procedure zo helder mogelijk zijn.

Een rechtsmiddel tegen een exequatur moet volgens artikel 4 lid 2 Uitvoeringswet (zoals gewijzigd bij artikel 29 Uitvoeringswet internationale kinderbescherming, Stb 2006, 123) bij verzoekschrift worden ingesteld. Een “verzoek tot weigering van tenuitvoerlegging” ex artikel 45 herschikte Verordening zou op grond van artikel 9 van het wetsvoorstel moeten worden ingeleid met een dagvaarding (zoals blijkt uit de verwijzing naar artikel 438 Rv en de woorden “vordering strekkende tot weigering van de tenuitvoerlegging”). De Raad adviseert ook hier uit te gaan van een verzoekschriftprocedure. Hiermee worden de in het algemeen bij tenuitvoerlegging van Europese titels te volgen procedures geüniformeerd, waarmee fouten voorkomen kunnen worden. Van belang is voorts dat de herschikte Verordening zelf spreekt over “een verzoek”.

de Rechtspraak

Raad voor de
rechtspraak

datum 22 maart 2013
pagina 3 van 2

Bevoegde rechter

Gewezen wordt op een onnodig verschil in bevoegde rechter. Bij het Verdrag van Lugano is de voorzieningenrechter bevoegd (artikel 4 lid 1 Uitvoeringswet EG-Executieverordening), bij de herschikte Verordening Vo de rechtbank (artikel 9 lid van het wetsvoorstel). Dat verschil lijkt geen bijzondere grond te hebben en komt onwenselijk voor. De norm waaraan getoetst moet worden is in wezen dezelfde (artikel 34 Verdrag van Lugano 2007 vs artikel 45 herschikte Verordening). Bij het uiteenlopen van de bevoegde rechter zal naar verwachting in de praktijk al gauw de verkeerde rechter benaderd worden, watodeloos werk en vertraging oplevert voor de gerechten. De Raad adviseert in artikel 9 de voorzieningenrechter als bevoegde rechter aan te wijzen.

Griffierecht

De Uitvoeringswet bevat een bepaling over het verschuldigde griffierecht (artikel 5). Het daarin aangegeven tarief van onbepaalde waarde geldt echter niet voor procedures tot inkorting ex artikel 8 lid 3 van het wetsvoorstel (beter: “verkorting”, vergelijk artikel 117 Rv). Voor deze procedures geldt het tarief van artikel 22 lid 1 Wet griffierechten in burgerlijke zaken. De Raad adviseert een bepaling dienaangaande in het wetsvoorstel op te nemen.

Litispendingie

De Verordening spreekt in artikel 33 van “het moment waarop een vordering wordt aangebracht bij een gerecht in een Lidstaat”. De Raad adviseert in het wetsvoorstel op te nemen welk moment dat geacht wordt te zijn (indiening van het exploit van dagvaarding ter griffie, artikel 125 lid 2 Rv?).

Overgangsrecht

Artikel 13 van het wetsvoorstel sluit niet geheel aan op artikel 66 van de Verordening. In artikel 66 wordt de herschikte Verordening van toepassing verklaard op rechtsvorderingen die ingesteld zijn op of na 10 januari 2015, niet op beslissingen die op of na die datum zijn geweest naar aanleiding van een rechtsvordering die is ingesteld vóór 10 januari 2015. Dat kan tot verwarring aanleiding geven. Voorgesteld wordt om “rechterlijke beslissingen” in artikel 13 te wijzigen in “rechterlijke beslissingen die zijn geweest op basis van rechtsvorderingen die zijn ingesteld vóór 10 januari 2015”.

Memorie van Toelichting

In de Memorie van toelichting bij de Uitvoeringswet staat bij artikel 7: “Uit het vijfde lid volgt dat geen gebruik is gemaakt van de in artikel 57, tweede lid, van de verordening, geboden mogelijkheid om een vertaling in een andere taal dan de officiële taal te aanvaarden”. Niet wordt ingezien hoe dit volgt uit het vijfde lid van artikel 7.

de Rechtspraak

Raad voor de
rechtspraak

datum 22 maart 2013
pagina 4 van 2

Werklast

Het vervaardigen van een certificaat kost relatief veel tijd. De Raad verwacht dat dit tot een toename van de werklast zal leiden. Deze toename is echter niet zodanig dat gesproken kan worden van een substantiële toename van de werklast, waarmee in de financiering van de rechtspraak moet worden rekening gehouden.

Hoogachtend,

F.C. Bakker,
Lid Raad voor de rechtspraak